

1886-11-10

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Wilhelmine Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Posillippa

Mentioned people:
H.C. Aggersborg
Susette Cathrine Holten
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard
Wilhelmine Skovgaard

Archive:
Mappe 17 nr. 20

TRANSCRIPTION

Mappe 17

Brev nr 20

Posillipo 10/11 1886

Kjære Faster! Tak for Dine breve til os, vi blev så glade for dem, så det er underligt, det er trukket ud til nu, inden Du får svar, ja svar kan det da ikke kaldes, da Dit brev er druknet ned mellem et utal af andre, så ingen af os har håb om at finde det selv om vi vil dykke ned i bunken helt til bunden, så det får vente til vi engang gjør rigtig orden. Men jeg synes jeg har flere ting at sige Dig. Nanny er jo nu væk, hun blev næsten hyggeligere og hyggeligere jo længere tiden randt, vi havde det så magelöst med hende, men vi har det også vidunderligt uden hende, for vi bliver skam gladere og gladere ved hinanden. Her er rent idyllisk, hör bare. I morges var vi nede ved foden af huset, det gror lige op af strandsandet, og bølgerne rullede så vældigt ind, så vi måtte nogle gange redde os fra dem meget gesvint. Ovenover er der en have, hvor Agnete er rent henrykt over sydens fænomener på denne årstid, de halvmodne oranger hænger i klumper over hovederne. Senere måtte jeg ud at male, jeg har et motiv for med store pinier, det holder A. så meget

-2-

af; på vejen fandt vi blomster, hun skulde male til forskelligt brug. Den vigtigste skulde bruges til et lignende dokument til doktoren i Civita, som det I alle har skrevet på, og Cathrine maler så könt. Han vilde også have et af os, og det lader jeg nu Agnete male det meste på, det er sådant rart arbejde for hende, hun gjør det så könt, og jeg har andet at bestille. (Men det er sandt, der er et arbejde endnu, som Agnete gærne vilde have fat i, det er noget kannevas broderi til Onkel Kristian, jeg har tegning til en lille oval skammel, som kan blive kön, tror Du Onkel har brug for en sådan, eller A hellere skal brodere ham et lille tæppe til et eller andet sted på gulvet. Vil Du sige os det, og hvis han slet ingen brug har for nogen af delene, vil Du så give os et godt råd, om der er noget andet A. kan lave til ham).- Hun gik så hjem og malede på sit, medens jeg malede mit. Nu er det blevet eftermiddag, vejret er dårligt, så jeg kun lige har fået begyndt på et andet motiv, som er sådan, så selv om det bliver dårligt malet, tror jeg folk vil sige, ja det er fra det dejlige Italien, det er da lige så lyseblåt, som hans andre har været gule, afsvedne og stenede. Nu skriver jeg, som Du kan vide, og ved siden af sidder Agnete og kiler på med sin blomst, som ikke bliver færdig för i morgen. Hun er en rigtig malerkone, kan Du tro, hun kan

-3-

blive så begejstret for en vandfarve, så det er dejligt. Vi har købt nogle udmærkede nogle her, hos en mand jeg også forrige gang var inde hos, han har nogle fine engelske, og Agnete manglede nogle i sin æske. Vi har delt sådan, så alle vandfarverne er hendes og alle oliefarverne er mine, men vi siger ikke nej, om den anden vil låne hos den ene. Så inde hos de dejlige vandfarver, så jeg en, jeg blev forelsket i, jeg kendte den nok, og spurgte A. om vi skulde tage den, hun syntes den var lækker, men jeg købte den ligegodt, og nu er hun så væk i den, så hun bruger den til alt muligt. Spørg engang hendes Moder, om A. kan blive væk i noget så skal Du bare høre, hun kan blive så væk, så selv hendes mand må bruge alle mulige kunster og håndgribeligheder, for at få hende ud af hendes tilstand og ind i verden, så man kan snakke med hende. Så, nu siger hun: "det blad der har igen grøn jord (det er navnet på farven) så det er jeg glad ved": Og så griner hun et klangfuldt kluk, og så er jeg lykkelig. Men jeg vil ikke sidde her og rose hende, for hun får dette brev at se, som hun får alle mine breve at se. I morgen aften er vi bedt til engelsk bal her i pensionen, men Agnete tør endnu dog kun danse såre lidt, hun må jo mærke sig frem, og straks holde

-4-

op, om hun mærker det kniber det mindste, så vi glæder os ikke så utroligt til at side til stads langs væggene. Hun har det ellers dejligt, er snarere tykkere endnu end i Civita, og hendes hjerteslag har længe været i orden. Det meste der nu er i vejen med hende er, at hun er ganske overbroderet med myggestik, nu er hun den sundeste af os, så myggene går mest til hende, men nu skal vi gå os en tur, og på vejen titte ind hos Apotheren og købe nogle tutter til at ryge med mod moskito's. I glemmer da ikke at sende os Cathrines adresse, hende ved vi intet om, siden hun forlod Marseilles. Den 11 te Nå, nu stunder ballet til, og vi har set på listen over pensionairerne her, at det bliver mellem comtesser, barronesser og marcheser vi skal optræde, og jeg har ikke kjole med, heldigvis har Agnete sin nye fine silkekjole at skjule vore spurvefjer bag ved. Hör Du må endelig fortælle moder at Agnete ikke kan slå myg, for hendes hænder er for fede, når hun slår og rammer godt, så har myggen det dejligt mellem alle de puder, som omgiver midten af hånden. Lev nu vel og hils Onkel meget, og Tante og Tante Gine alle gode venner, Din Joakim Skovgaard.

Agnete hilser mange gange. Det er snurrtigt at I nu har næsten vinter og helt sjask

Roskilde 10/11 1886.

Kjære Pater! Tak for Dine brev
til os, vi blev så glade for dem, så det er
underligt, det er trækket ud til nu, inden Du
før var, ja svar kan det da ikke kastes, så
dit brev er drukket ned mellem et utal af
andre, så ingen af os har hield om at finde det,
selvom vi vil dykke ned i bunken helt til
bunden, så det får vente til vi engang gør rigtig
ordn. Men jeg synes, jeg har flere ting at sige
Dig. Nanny er jo nu vok, hun blev næsten
hyggeligere og hyggeligere jo længere tiden rækket,
vi havde det så meget med hende, men vi
har det også vidunderligt uden hende, for vi
bliver skam glade og glattere ved hinanden.
Her er rent idyllisk, her nu bare. I morges
var vi ude ved foden af huset, det gror lige op
af stranden, og bølgerne rullede så voldsomt
ind, så vi måtte nogle gange redde os fra dem
meget hurtigt. Overover er der en have, hvor Agnes
er rent henrykt over sydens blomster på denne
årtid, så blomsterne arranger hanger i klumper
over haverne. Længere måtte jeg ud at male, jeg har
et motiv for min store pinse, det holder A. så meget

af, jeg viljen fandt vi blomster, hun skulde male
til forskelligt brug. Den vigtigste skulde bruges
til et ligende dokument af doktorens i Coote,
som det i alle har skrevet på, og Christianus maler
sa' kont. Han vilde ogsaa have et af os, og det
leder jeg nu Agnete male det meste på, det er det
rest arbejdet for hende, den giver det sa' kont,
og jeg har endst et bestille. Men det er sandt
der er et arbejde endnu, som Agnete gerne vilde
have fat i, det er noget kammerens broder af
Johel Christian, jeg har tegning til en lille oval
skammel, som kan blive paa, der de badeher
brug for en sidde, eller de hellere skal brodere som
et lille stykke til et allerede stald, sa' gulv. Af
de ogsaa det, og hvis han for ingen brug der
for nogen af delene, vil du sa' give os et godt
billede, om der er noget andet vi kan lave til
ham. Men gik sa' hjem og male på det, mens
jeg male mit. Nu er det blevet eftermiddag,
næsten er dækket, sa' jeg kun lige har fået begyndt
på et andet møster, som er stikket, sa' selv om
det bliver dækket malet, tror jeg folk vil
sige, ja det er fra det dejlige staten, det
er sa' lige sa' lystbet, som hans andre
har været gode, afvænde og stude. Nu
skrives jeg, som du kan vide, og vedstede
af det der Rønne og Riden på med sin Rønne
som ikke bliver færdig før i morgen. Men
er en rigtig maler, kan du se, kan kan

blive sa' begjæret på en vandfarve, sa' det
er dejligt. Vi har købt nogle udsættelse, nogle
her, som man jeg ogsaa bruge gang var ind her,
kan her nogle fine engelske, og Agnete mangler
nogle i den alder. Vi har købt stuen, sa' alle
vandfarverne er kendt og alle vandfarverne
er mine, men vi siger ikke nej, om den anden
vil læse hos den ene. Sa' ind her de dejlige
vandfarver, sa' jeg en jeg kan forelsket i, jeg
kendte den nok, og spurgte h om vi smide tage
den, hun sagde, den var dejligt, om jeg kiste
den ligesom, og mæder den sa' vakkert, sa'
kun bruger den til det meste. Spørg og gang
kendt Moder, om de kan blive vist, noget
sa' skal du bare kiste, kan kan blive sa' vist
sa' selv kendt mand med bruge alle mulige
kemoter og hængselsigheder, for at få kendt
ud af kendt stænd og ind i verden, sa' man
kan dræbte med kendt. Så kan siger kendt det
blev der har igen given jens (det nærmest på
derom) sa' det er jeg glad ud af sa' griner
den et bløddet kiste, og sa' er jeg lykkelig.
Men jeg vil ikke stude her og rose kendt, for
den får det der at se, som den får alle
mange breve af de. I morgen aften er vi
best til engelsk bøl her i London, men
Agnete tror endnu dog den lange stude bøl,
kun med i mæder sig frem, og straks bøl

og, om hun mærker det kniber det mindste,
så vi glæder os ikke så utroligt til at
sige til stads langs væggene. Men har det
ellers dejligt, er mere tykkere end end
i Svita, og hendes hjerteslag har længe været
i orden. Det meste der nu er i vejen med hende
er, at hun er ganske overbrodet med myggestik,
nu er hun den ondeste af os, så myggene
går mest til hende, men nu skal vi gå oven
på, og på vejen titte ind hos apothekeren og
købe nogle tæter til at ryge med mod
muskete. I glemmer de ikke at sende os
Cathrins Adresse, hende ved vi intet om,
siden hun forlod Marseille. I den 11te. Nå,
nu stunder ballet til, og vi har set på listen over
pensionærerne her, at det bliver mellem contesser,
baronesser og marchesser vi skal optræde, og
pisar ikke kjole med, heldigvis har Agnete sin
nye fine silkekjole at skjule vore spureffjer
bag ved. Nø, du må endelig fortælle Moder
at Agnete ikke kan stå myg, for hendes hender
er for fede, når hun står og rammer godt, så har
myggen det dejligt mellem alle de puder, som omgiver
midten af henden. Liv nu vil og hils Onkel meget,
og Tante Ane og Tante Gids og alle gode
venner, Din Frakim Skovgaard
Agnete hilser mange mange gange.
Det er surt, at I nu har næsten vinter og koldt vejr.